

VEFALILAR DERNEĞİ HABER BÜLTENİ

Şubat 2022

Bilim, Sevgi, Hoşgörü...

VEFA LİSESİ 150 YAŞINDA

Sevgili VEFALILAR merhaba,

Sizlere İki ayda bir yayımladığımız HABER BÜLTENLERİ ‘ mizi basılı olarak değil Sanal ortamlarda gönderebiliyoruz.

15 OCAK.2022 Cumartesi günü Vefat eden CEM OFSET MATBAACILIK A.Ş kurucusu olan ve 1970 ‘li yıllardan günümüze her türlü baskı işlerimizi yaptığı gibi VEFA CAMİAMIZIN her sorunuyla yılmadan ilgilenen ve çözüm üreten VEFALI OKTAY DURAN Ağabeyimizi maalesef kaybettik. Kendisine ne zaman ziyarete gitsek ve taleplerimizi iletsek her zaman çözüm üretmeye çalışmış bir VEFALI büyüğümüzü daha kaybettik. VEFA SPOR Kulübümüz piyango mu düzenleyecek tüm biletlerimizi hemen bastırır ve teslim ederdi. İki ayda bir yayımlanan Haber Bültenlerimizi hiç aksatmadan basarak teslim eder , gecikme olursa arayarak uyarırdı. Okulumuzun basılı evrak taleplerine de son güne kadar yetiştirdi ve bizleri geri çevirmedi.

DR. OKTAY DURAN Ağabeyimize Yüce ALLAHTAN rahmet diliyoruz. Başta Aile Fertleri olmak üzere tüm çalışanları ile VEFALI ‘lara baş sağlığı ve sabırlar diliyoruz.

Aynı hafta içinde 12 OCAK.2022 Çarşamba günü de HACİBEKİR ŞEKERCİLİK A.Ş şirketlerinin sahibi olan VEFALI DOĞAN ŞAHİN Ağabeyimizi uğurladık. 91 yıllık yaşamı boyunca VEFA LİSESİ ve Camiası ile uzun zaman önceleri kaybetmiş olduğumuz MANSUR ŞAHİN ile birlikte her zaman VEFA LİSESİ ve Camiasının hizmetinde olmuş olan DOĞAN ŞAHİN Büyüğümüz Tüm özel günlerimizde Bayramlarda hiç aksatmaksızın VEFA LİSESİ Çalışanlarına ve konuklarımıza Değişik ikramlarda bulunmayı sürdürmektedir. Kendileri ayrıca MUHİTİN GELGİN VEFALILAR KÜLTÜR EVİ için azımsanmayacak derecede bağışta bulunarak bizlere moral olmuştur.

DOĞAN ŞAHİN Ağabeyimize de Yüce ALLAHTAN rahmet diliyoruz. Başta Aile üyeleri olmak üzere tüm çalışanlarına ve VEFALILARA Baş sağlığı ve sabırlar diliyoruz.

Bildiğiniz gibi 2022 yılı VEFA LİSESİ için çok önemli bir yıl .Bu yıl 150. Yaşımızı kutlayacağız. Bu nedenle yapacak çok işimiz olacak.

Siz VEFALI Dostlarımızda maddi manevi her konuda destek ve önerilerinizi beklemekteyiz. 2022 yılı Mayıs ayından itibaren tüm yıla yayılacak şekilde kutlamalar ve çalışmalar yapmayı planlıyoruz.

Okulumuzun 150 yılı nedeniyle geniş kapsamlı bir 150 YIL ANI KİTABI hazırlıyoruz. Bu kitabımızın hazırlanması ve basımı için siz saygıdeğer VEFALILARDAN maddi destek talep ediyoruz. Basılacak olan 150. Yıl kitabımızda destek olan kişi ve firmaların bilgilerine yer verilecektir. Bu konuda lütfen çevrenizde bulunan ve bizlerin ulaşamadığı VEFALI DOSTLARIMIZLA İletişime geçmemize yardımcı olunuz. VEFA LİSESİ 150. Yıllık tarihinde sizlerde yerinizi almış olun .Gelecekte kitabımızı okuyanlar bu dönemde katkı sunan örnek VEFALI Dostlarımızı ve Firmalarını tanımış olsunlar.

Ayrıca 150. Kuruluş yıldönümü törenlerimiz içerisinde Sergiler , Konserler , Tiyatrolar gibi sanatsal etkinlikler de program dahilinde yer alacaktır. Sizlerden gelecek önerilerle bu faaliyetlerimizi çeşitlendirmemiz mümkün olacaktır. Lütfen DESTEK OLUNUZ.

VEFA LİSESİ 25, 40, 50 ve 60 yıllık mezunlarımız için Plaket törenlerimizi 2022 yılı Mayıs ayının ikinci yarısı veya Haziran ayının ilk yarısında yapmayı planlıyoruz. Dünyamızı ve Ülkemizi saran Covit 19 salgınından inşallah Mart ayı sonundan itibaren kurtulmuş olursak ona göre sizlere programlarımızı iletacağız. Gerekli ilgiyi göstererek katılımlarınızı bekliyoruz.

VEFA SPOR KULÜBÜ'müz 2022 yılında BAL ligi futbol branşının yanında basketbol Branşında 2. Basketbol Liginde mücadelesini sürdürmektedir. Özellikle Alp yapı branşlarında çok başarılı maçlar çıkarmaktayız. U16 grubumuzda Şampiyon olarak tamamladık. A takımımızın 2. Yarı maçları 30. Ocak. 2022 Pazar günü başlayacaktır. Tüm maçlarımızı kazanarak Grubumuzda Şampiyon olma şansımız sürmektedir. Lütfen Destek olalım. VETERANLAR Takımımız başarılı maçlar çıkarmaya devam etmektedir.

İlk sezon olmasına rağmen Basketçilerimiz büyük başarılarla imza atmayı sürdürmektedir. Sizlerden İki haftada bir hafta sonları yapılan maçlarımıza destek bekliyoruz. Maçlarımızı bu haftadan itibaren Bahçelievler ŞEHİT MUSTAFA ÖZER SPOR KOMPLEKSİ'nde yapacağız. Salona Yeni Bosna Metrobüs durağında inerek ulaşabilirsiniz.

Ayrıca Voleybol branşımızda da müsabakalarımız başlayacaktır.

Sağlıklı ve Koronasız günlerde VEFA CAMİASI olarak 2022 yılında Tüm faaliyetlerimizde sizlerin desteklerini bekleyeceğiz. sizleri saygılarımla selamlıyorum.

HER ŞEY BÜYÜK VEFA İÇİN , EN BÜYÜK VEFA ...

Vefalılar Derneği Başkanı
İsmail Hakkı BALIÇ

19.02.2022 cumartesi ve 20.02.2022 pazar günü Mehmet Akif Ersoy münazara yarışmasında 400 öğrencinin katılımıyla gerçekleşti. Vefalılar Derneği İsmail Hakkı Baliç tarafından ,mezunumuz Mehmet Akif Ersoy ve tüm vefat eden mezunlarımız için hayır lokması döküldü.

Dernek Başkanı İsmail Hakkı Baliç,Sevinç Baliç,Başkan Yardımcısı Yakup Niyazi Yılmaz,Yönetim Kurulu üyesi Serdar Tekgeldi,Okul Aile Birliği Başkanı Yusuf Bay ve öğrenciler Lokmacı Baba hatırası.

9. SINIF ROZET TÖRENİ

Pandemi nedeniyle geçen yıl yapılamayan rozet törenini 21.10.2021 tarihinde gerçekleştirdik.

HAZIRLIK SINIFI ROZET TÖRENİ

Her yıl hazırlık sınıfları için düzenlenen Rozet Takma Töreni 22.10.2021 tarihinde gerçekleşti.

Değerli Vefa Lisesi emekli öğretmenlerinden İngilizce öğretmeni Arslan Seyis 15.10.2021 tarihinde vefat etmiştir.

ŞANLI VEFA LİSESİ

Mevlana sevgisi kadar sıcak,
Yunus sevgisi kadar berrak,
Toprağa düşen yağmur damlaları kadar pak,
Ana sütü kadar ak Şanlı Vefa Lisesi

Vefa bir volkan gibi,
Etrafa yayar sevgi sıcağı
Eğitilmiş insanı göreve gider,
Aramaz şehir, köy, bucağı,
Şairler, bilimadamları, evliyalar ocağı,
Vefa o kadar sıcak ki, sanki anne kuağı

Dünya fani ölümlüyüz, küçüğüz,
Birlik olmazsak bir hiçiz,
Fakat tek yumruk tek gücüz,
Anadan doğma Atatürkçüyüz..

Vefa'ya uzatılan dil olur lal,
Kimine göre şeker, kimine göre bal
Asırlık çınar gibi uzanmış dal,
Mezun oldun gidiyorsun Vefalım hoşçakal...

Vefa Lisesi Emekli Öğretmeni
ARSLAN SEYİS

vefa'lı Betül Sancaklı ve arkadaşı, Üsküdar Üniversitesi 7.Bilim ve Fikir Festivalinde ikincilik ödülünü aldılar. Öğrencilerimizi, öğretmenimiz Özlem Demirci ve danışmanlarımızı tebrik ediyoruz.

1968-1969 dönem mezunum Hayrettin KAGNICI

1968-1969 dönem mezunumuz Hayrettin Kağnıcı Uluslararası “ Photo story “ Fotoğraf Yarışmasında uluslararası 257 yarışmacının ,7 kategoride 4253 fotoğraf ile katıldığı yarışmada ,7 kategoride 28 fotoğraf üzerinden ;
1 altın madalya (gold medal), 1 national diplom ,17 acceptance ödülleriyle layık görüldü.

1969-1970 dönem mezunumuz Atıf ALTUNIŞIK

Kemal Sunal ile ilgili anılarımı yazar-ken öncelikle felsefe öğretmenimiz Belkıs Balkır hocamızdan başlamam gerektiğini düşündüm. Kemal 'in genelde sakin ve durgun bir görüntüsü vardı. Arkadaşları olarak bizler sakin ve durgun görünen bu insandaki oyunculuk yeteneğini fark etmemiş- tik. Ancak Belkıs hocamız Kemal' deki bu yeteneği gördü ve onu tiyatroya yönlendirdi. Okuldaki bütün öğretmenlerini seven ve sayan Kemal' in Belkıs hocaya olan saygı ve sevgisi bambaşka idi.

Kemal ile ortaokul birinci sınıfında bir araya geldik. Sınıf mümessili idi. Süleymaniye ile Küçük pazar arasında kalan Mimar Sinan ilkokulunu bitirmişti. Bende Unkapanı'nda evimizin hemen karşısındaki Kâtip Çelebi ilkokulunu bitirmiştim. Evlerimiz yakın sayılırdı. Sınıfta aynı sırada oturmaya başladık. Ortaokul yıllarında öğle yemeklerine evlerimize beraber- ce yürüyerek gidiyorduk, öğleden sonraki dersler için yemekten sonra ayrıldığımız noktada buluşup tekrar okula dönüyorduk. Arkadaşlığımız bu gidiş gelişlerden sonra daha da güçlendi. Lise yıllarında evlere gidiş dönüş faslı bitti. Semtteki lokantalara gitmeye başladık. Lise birinci sınıfında diğer ortaokullardan yeni arkadaş- lar aramıza katıldı. Gelen bazı arkadaşların bazıları ile daha kaynaştık ve adeta bir grup oluştu. İşte o zamanın hababam sınıfı ortaya çıkmıştı. Sakin görünen Kemal bu gurubun içersinde bambaşka biri olmuştu. Birçok muzipliklerin gizli adamı olmuştu. Bu arkadaşlar sırası ile Cevat

Berber (Korsan),Cavit Özgören (Gogo),Erdal Yücel (Kavanoz), Taner Özkan (Banzo) ortaokuldan beraber olduğumuz Adnan Karadeniz (Lombur),Süha Ardıç (Tiri), Kemal Sunal (Koçero),Mesut Köylü (Köylü),Kemal Hariç hepimiz liseyi bitirdik. Birkaç dersten bütünlemeye kalmıştı.

Artık tiyatroya ağırlık vermeye başlamıştı.

Cevat Berber arkadaşımız yeni bir af yasasının çıktığını Kemal' e kalan derslerinden imtihana girmesini önerdi ve onu zorladı. Kalan derslerini tamamlayarak liseyi bitirdi. Arkasından üniversite' yi bitirerek doktorasını da yaptı. Diploma töreninde onunla gurur duyduk gözlerimiz yaşardı.

Lise bittikten sonra arada sırada istiklal caddesinde birbirimize tesadüf ediyor ayaküstü sohbet ediyorduk. Aradan yıllar geçti. Kadıköy' de Cemil Topuzlu caddesinde birbirimize rastladık. Evinin arka bahçesi evin oto parkı idi. Oto parkta sohbetler etmeye başladık. Sohbetimiz uzayınca eşi Kemal' i merak edip arka pencereden bizi gördü. Kemal çok eski arkadaşım sohbet ediyoruz deyince Gül Hanım bu böyle olmaz hemen yukarı çıkın dedi. Evde sohbet sırasında evlerimizin çok yakın olduğunu anladık. Bu kadar ünlü olmasına rağmen son derece mütevazı hayatları vardı. Kemal evinde mutluydu ev hayatını seviyordu. Onun bu özelliğini bilen Gül hanımda ona karşı çok uyumlu idi. İyi bir ev sahibi, misafir seven bir insandı. Kemal evinde neşeli, şakacı, konuşkan, dışarıda ise ciddi, sakin ve az konuşan biriydi.

Etrafındaki hiç kimse hakkında olumsuz konuşma yapmazdı. Son derece dürüst bir insandı. Genellikle onun evinde bir araya geliyorduk. Zaman zaman dışarıda ailecek yemeğe çıkıyorduk. Boza günlerine aksatmadan beraber gidiyorduk. Lise dışında bir vefalılar evi olması gerektiğini düşünen odur. Bunun için beraberce

Ankara' ya gittik. Üzüldüğü şeylerin başında filmlerinin televizyonlarda sık gösterilmesi idi. Zaman bunca yıl geçmesine rağmen seyirci hala bu filmleri bıkmadan zevkle izliyor. Bu onun büyük bir oyuncu olduğunun bir kanıtıdır. Sosyologların Kemal Sunal ve filmlerine gösterilen ilgiyi araştırması gerektiğini hep söylerdi.

Tam bir vefalı idi. Eğer bir ağırlığım varsa okulum için her yere koşar giderim derdi. Uçağa binmekten korkardı. Bu korkuyu yenip alışması gerektiğini düşünmüş olmalı ki, Balalayka filminin çekimleri için uçağa binmeye karar vermişti. Vefatından iki gün evvel ailecek dışarıda yemeğe gittik. Uçakla gideceğini o gece söyledi. Eşimle ben şaşırdık, ancak hiçbir yorum yapmadık. Yemekte bana bu filmin setine seninde gelmeni istiyorum. Gittikten sonra seni alıracam dedi. İlk defa beni bir film setine çağırıyordu. Yemek sırasında evin başmısafiri yakın dostu Doktor Haluk geldi, Kemal şimdi bir Mardin düğününden geliyorum nefis çiğköfte yedik deyince Kemal doktora bizden evvel eve git çiğköfte hazırlamaya başla dedi. Doktor çok güzel çiğköfte yapardı, Kemal de çok severdi. Evine döndük. Doktor çiğköfteyi yaptı saat 02.30' ya kadar oturduk. Evden ayrılırken pazartesi beni havaalanına sen götür ondan sonra işe gidersin dedi. Pazar sabahı aradı sen gelme Nebil Özgentürk şimdi aradı o beni havaalanına götürecekti dedi. Eşime pazartesi programın değiştiğini söyleyince sana bir söyleyecektim ama şimdi söylemek istemiyorum dedi. Ben söylemesinde ısrar ettim bir rüya gördüm başka bir zaman anlatırım dedi. Pazartesi sabahı iş yerimde acı haberi aldım. Hemen arkasından eşim aradı rüyamda Kemal ' ı toprağa gömülü olarak gördüğünü söyledi. Milyonları güldüren aynı zamanda düşündüren arkadaşımın yerinin cennet olduğuna inanıyorum. Ne mutlu ki, onun arkadaşısı olmuştum. Nurlar içinde olsun.

24 Kasım Öğretmenler Günü, Nejat Ekrem Basmacı Konferans Salonu'nda düzenlenen törenin akşamında Armada Otel'de Vefalılar Derneği'nin düzenlediği yemekte Vefa Lisesi Eğitim Vakfı Başkanı Yusuf Kenan Öztiryaki, Vefalılar Derneği Başkanı Hakkı Baliç ve yönetimi, okul müdürü Abidin Başarslan, müdür yardımcıları Banu Kayacan, Ahmet Kazanasmaz, Baki Duyucu, Türkan Pınaraltı, Okul Aile Birliği yönetimi ve öğretmenlerin katılımıyla gerçekleşti.

1970-1971 DÖNEM MEZUNUMUZ Mustafa YOKER

Anılarla Yolculuk

Uzun yıllardan beri yurtdışında İsviçre 'de yaşadığım için özlem mi dersiniz hasret mi dersiniz yoksa nostalji mi yani ne dersiniz deyin İstanbul'a her geldiğimde muhakkak doğup büyüdüğüm sur içi semtlerinde Fener, Balat, Çarşamba, Küçük Mustafa Paşa ve Fatih'te turlarım, okuduğum okulları ziyaret ederek anılarla yolculuklara çıkarım. Bu sefer yolum Vefa'ya düşmüştü. Vefa Bozacısında içine leblebi doldurarak içtiğim boza bardağı boşaldıktan sonra bozacıdan ayrılarak, az biraz yürüyerek Dede Efendi Sokağı'nın köşesine gelmiştim. Sokağın hemen başında yer alan vebizim okulun bahçesine açılan demir kapı yerine, öğrencilik günlerimdeki alışkanlıkla lisenin ana kapısına yönelmiştim. Ana kapı üzerindeki 'Vefa Lisesi 1872' yazılı tabelayı selamlayıp, içeriye girdim ve bahçede boş bir banka oturdum. En son okuduğum sınıf, eski tarihi binanın yanında sonradan inşa edilen yeni binanın üçüncü katındaydı. Gözüm ister istemez o sınıfın pencerelerine takılmıştı. Sanki sınıf arkadaşlarım pencereye birikmiş bana el sallıyorlardı.

İstanbul'un en eski ve en köklü eğitim kurumlarından birisi, şüphesiz benim de sıralarında dirsek çürüttüğüm Vefa Lisesi'dir. Liseye başladığım 1967 yılında İstanbul'un sur içinde iki tane köklü ve önemli lise vardı. Bunlardan birisi Vefa Lisesi diğeri ise Pertevniyal Lisesi idi. Sur içinde doğup büyüdüğüm için okul açısından çok şanslıydım ama okullar bittikçe ve buna paralel olarak yeni bir okula başladıkça her yeni okul, mahallemden gittikçe uzaklaşıyordu. Önce Balat'ta Tarık Us İlkokulu sonra Çarşamba'da Yavuz Selim İlkokulu, ardından Fatih'teki Gelenbevi Ortaokulu sonra Vefa'daki Vefa Lisesi ve son olarak Beyazıt'taki İstanbul Üniversitesi'nde okumuştum.

Okuduğum bütün okullarda çocukluk ve gençlik yıllarımı süsleyen pek çok anı yaşamıştım; ama sanırım herkesin tahsil hayatında benim gibi lise yıllarının ayrıcalıklı bir yeri vardır. Hababam Sınıfı ile tavan yapan ve televizyon dizileri devam eden okul filmlerinin hepsinin bir lisede geçmesi de bu nedenle aslında tesadüf değildir. Lise yılları, çocukluktan çıkarak, gençliğe adım attığımız yıllardır. Bu dönemde hormonlar gemi aزیya alır, macera rüzgârları, kavak yelleri başımızda esmeye başlar. Bu dönemde dünya tozpembe görünür, ilk aşklar yaşanır, yaşayla dalga geçilir, sözün kısası lise yılları tatlı anılarla yâd ettiğimiz, kanımızın kaynadığı yıllardır. İsterseniz gelin o tatlı anılarla dolu lise yıllarına küçük bir yolculuk yapalım.

Yıl 1971 Vefa Lisesi son sınıftayım

Vefa Lisesi Tiyatro Kolu olarak Cevat Fehmi Başkut'un Göç adlı piyesinin provalarını yapıyoruz. Hazırladığımız piyesin kız oyuncularını komşu Cibali Kız Lisesi'nin talebeleri. Bizim okulun tiyatro salonunda onlarla birlikte provalar yapıyoruz. Provalar bitip oyun hazır hale geldiğinde, o yıllarda Şehzadebaşı'nda yeni açılmış olan Gündüş Pasajı'ndaki Nejat Uygur Tiyatrosu'nun salonunda sahneye koyacağız. Piyeste önemli rollerden birisini oynuyorum. Tiyatro kolu başkanımız ise sanat tarihi ve resim hocamız Ramses. Bu lakabı hocamıza sakın tavrı, hemen hemen hiç gülmeyen ifadesiz yüzü ve zayıflığı nedeniyle takmışlardı; yoksa hocamız dünyalar iyisi bir insandı.

Bizim okul tiyatrosundan Türk Sinemasının en önemli komedyenlerinden birisi olan Kemal Sunal yetişmişti. Ramses'ten önce tiyatro kolu başkanı olan felsefe hocamız Belkıs Balkır, okulumuzun tiyatro kolunda oynayan Kemal Sunal'ın oyunculuk kabiliyetini fark etmiş ve elinden tutarak Müşfik Kenter'e götürmüş ve sanat dünyasına yönlendirmişti. Okulda lakabı olan tek hoca Ramses değildi. Hemen hemen her hocanın lakabı vardı. Bu lakapları kim takmıştı, ne zaman takmıştı bunu bilmiyorduk ama okula başlar başlamaz kulaktan kulağa bu lakaplar hemen yayıldığı için, kısa sürede hepimiz hocaların lakaplarını öğreniyorduk. Bu lakapların bir kısmı hâlâ aklımdadır. Tarihçi ÇufÇuf, Matematikçi Canlı Cenaze, Edebiyatçı Kara Fatma, Kimyacı Yuki, Tarihçi Cici Bey, Fizikçi Mayk, Coğrafyacı Bonhumbolt, Tarihçi Teodora, Matematikçi Salla, Sanat Tarihi ve Resimci Ramses, Almancacı Moskof, Tarihçi Tekfen, Müdür Yardımcısı Azman (Mehmet Bey). Lakabı olup olmadığını hatırlamadığım hocalarımız okul müdürümüz Adil Teoman, Edebiyatçı L. Sami Akalın, Fizikçi Sehavet Hanım, Azade Hanım, İngilizceci Nadide Hanım. Hocalarımız arasında en orijinal olanı bence matematik ve geometri hocamız Salla lakaplı İhsan İrk'tı. Bu lakap ona sallanarak ders anlattığı için takılmıştı. Acayip esprili ve hazır cevap bir kişiliğe sahipti. O kadar hoşgörülü idi ki, kendi sınıfında okuyan oğlu bile babası ile şakalaşır. Kendi dalında çok önemli bir yazardı. Logaritma cetvelleri ve Çözümlü Geometri Problemleri kitaplarını hazırlamıştı.

Okulumuzun disiplin kurulu başkanı tarih hocamız Teodora idi. Disiplinli, idareci kişiliğinden dolayı ona lakap olarak, Bizans'ı perde arkasından yöneten imparatoriçe Teodora'nın ismini takmışlardı. Teodora'dan ben de dâhil bütün talebeler tırsardı. Bütün gün okulun koridorlarında, bahçede dolaşır, öğrencilerin kılığını, kıyafetini ve özellikle de saçlarını kontrol ederdi. Okulda saç uzatmak yasaktı. Ve Teodora cebinde bir makasla dolaşır. Saçı biraz uzun olanı yakaladı mı anında saçını kısaltırdı. Saç uzatmak gerçi yasaktı ama bana okul tiyatrosundaki rolüm gereği saç uzatma izni verilmişti. Durum böyle olunca ben de okulda bir ayrıcalık kazanmıştım. Piyeste, lüks bir semtte oturan zengin bir ailenin züppe oğlunu oynuyordum. Bu rol nedeniyle dönemin modasına uygun olarak uzun saçlı olmam gerekiyordu. Bu nedenle tiyatro kolu hocamız okul müdüründen izin alınmış ve istisna bir durum yaratılarak saçlarımı uzatmama müsaade edilmişti. Müdür İzin vermesine vermişti ama gene de kulağımı bükerek, çok fazla ortalıkta dolanıp durmamamı ve göze batmamamı tembih etmişti. Ben de bu tembihlere uymuştum ama aksilik bu ya günün birinde okul koridorunda Teodora'ya yakalandım. Teodora beni görünce hemen yanına çağırdı. Suratına yerleşen biraz şaşkın, biraz da meraklı bir ifadeyle, önce talebe olup olmadığını sordu. Talebe olduğumu söylediğimde, bu sefer suratındaki şaşkın ve meraklı ifade kayboldu ve kızgın bir ses tonuyla "Oğlum, bu saçlar ne böyle, sen artist misin?" diye sordu.

Onun böyle sert bir tonla sorduğu soru karşısında, önce ne diyeceğimi bilemedim, sonra ağzımdan kendiliğinden kısık bir ses tonuyla "Evet, hocam artistim!" dedim.

Teodora, onunla alay ettiğimi zannetmişti, bu nedenle ağzımdan kendiliğinden dökülen bu cevaba epeyce bir sinirlendi. Cebine doğru hamle yaptı. Aklımda o anda "Eyvah makas çıkıyor, saçlar gitti!" diye bir korku teğet geçti. Teodora beni sorgularken etrafımızda toplanan sınıf arkadaşlarım imdadıma yetişmişlerdi.

“Evet, hocam arkadaşımız doğru söylüyor. Kendisi gerçekten artist! Bizim okul tiyatrosunda oynuyor ve rolü gereği saçlarını uzatıyor ve müdürden de izinli!” dediklerinde Teodora’nın yüzündeki kızgın ifadenin kaybolduğunu fark etmiş ve rahatlamıştım. Hocamızın kızgınlığı geçmesine geçmişti ama gene de bana minik bir fırça atmaktan geri kalmamıştı. Hafifçe kaşlarını kaldırarak, otoriter bir sesle “Ortalıkta çok fazla dolaşma, bak arkadaşlarına kötü örnek oluyorsun!” demişti. O günden sonra saçlarımı Teodora’nın makasından kurtarmanın sevinci ile oyun sahnelenene kadar ortalıkta pek görünmemeye çalışmıştım. Ama ister istemez ara sıra Teodora ile karşılaşıyordum. O beni görmemezlikten geliyordu ve ben de onunla göz göze gelmemek için, onu görür görmez, hemen bulunduğu bölgeden aceleyle sıvışıyordum.

Uzun saç konusunda herkes benim kadar şanslı değildi. Bizim okulda okuyan ve dönemin ünlü müzik gurubu Üç Hürel’de çalan ve söyleyen Feridun Hürel, uzatmak istediği saçları yüzünden okuldan uzaklaştırılmıştı. Anadolu Rock yapan grupların elemanları dönemin modası gereği saçlarını uzatıyorlardı. Feridun Hürel de saçlarını okulda kendisine sorun çıkaracak kadar uzatınca, okulun bitmesine birkaç ay kala okuldan atılmıştı. Sonra kaydını Pertevniyal Lisesi’ne yaptırmış ve diplomayı oradan almıştı.

Saçlarımı kurtarmanın sevinciyle rahat rahat katıldığım provalarla, günler gelip geçmiş ve sonunda oyun sahnelenecek hale gelmişti. Okul talebelerinin, öğretmenlerin ve velilerin katıldığı büyük bir kalabalığın önünde oyunumuzu başarı ile sahnelemiştik. Oyun çok beğenilmişti. Günaydın gazetesinde çıkan ve bizim oyunu öven yazılar nedeniyle havamıza hava katılmıştı. Beni en çok sevindiren olay ise, oyun bittikten sonra yanıma gelen ve suratında müstehzi bir gülümseme ile beni ilk tebrik eden kişinin değerli hocam Teodora olmasıydı.

Vefa Lisesi’ne gittiğim yıllarda liselerde, fen ve edebiyat bölümü olmak üzere iki bölüm vardı. Fen bölümü ismi üzerinde fen derslerinin ağırlıklı olduğu bölümdü. Edebiyat bölümünde ise edebiyat, sosyoloji, felsefe, mantık, psikoloji derslerinin ağırlıktaydı. Çevremdekilerin “Sen akıllı çocuksun, fen bölümünü seç!” dolduruşlarıyla ilk önce, fen bölümünü seçmiştim. Aslında fen dersleri benim çok sevdiğim dersler değildi. Çalışkan bir talebe olduğum doğrudur ama ben kitap okumayı seven, genel kültüre ağırlık veren biriydim. Fen derslerine hiç ısınmadım, zaten son sınıfta tek dersten kimyadan çıkınca, bölüm değiştirdim ve edebiyat bölümüne geçtim. Bu bölümü seçmekle en doğru seçimi yaptığımı, ders yılının başlamasıyla birlikte çok kısa bir süre içinde anlamıştım. Psikoloji, sosyoloji, felsefe ve mantık dersleri beni acayip sarmış ve düşünce ufkumu genişletmişken, edebiyat dersi de okuma yazma tutkumu tetiklemişti. Edebiyat hocamız Lütfü Sami Akalın sadece bana değil bütün sınıfa edebiyat dersini sevdirmişti. Bütün tahsil hayatım boyunca, beni böylesine etkileyen, dersini böylesine keyifli bir hale getiren hiçbir öğretmen tanımadım. Talebelerini arkadaş gibi gören, onlarla arkadaş gibi konuşan ama kesinlikle civıtmalarına fırsat vermeyen, üç derste işlenecek konuyu bir derste işleyerek, herkesin en iyi şekilde anlamasını sağlayan bir hocaydı. Edebiyat bölümü olmamız nedeniyle arka arkaya üç ders edebiyat işlememize rağmen onun derslerine girmek deyim yerindeyse bir eğlence mekânına gitmek gibi çok keyifliydi. Bir tek bir kişi bile edebiyattan ikmale kalmadı.

1960’lı yıllarda lise son sınıfta, lise bitirme olgunluk sınavları vardı. Her ders için yazılı ve sözlü olarak sınava girilirdi. Olgunluk sınavlarının başladığı günlerde, edebiyat hocamız kendi derslerini kısa tutmuş ve bize kendi dersleri esnasında diğer derslerin sınavlarına hazırlanma imkânını sunmuştu. Hayatımda ayrıcalıklı bir yeri olan değerli edebiyat hocam Lütfü Sami Akalın’ın aslında önemli bir edebiyat araştırmacısı ve yazar olduğunu ileriki yıllarda tesadüfen kitapçılarda önüme çıkan kitaplarından öğrenmiştim. Biz onu sadece öğretmen kimliği ile tanımıştık. Bize bir kere bile bize yazar kimliğinden söz etmemişti.

Sınıfımın penceresine takılı anılarımla yol alırken önümde beliren okul hademesinin meraklı bakışları ile yolculuğa ara vermiştim. Oturdum banktan kalmış ve ana kapıya doğru yürümeye başlamıştım. Kapının önüne geldiğimde aklıma mezun olduğum yıl, burada çektiğim gençlik son fotoğrafı takılmıştı. Gene aynı şekilde Vefa Lisesi 1872 yazılı tabelanın önünde durdum ve beni meraklı bakışlarla süzen okulun hademesine, cebimden çıkarttığım cep telefonumu uzattım. “Bir resmimi çeker misin?” dedim.

Hademe bu teklifime biraz şaşırmıştı ama gene de uzattığım telefonu tereddüt etmeden elimden aldı. Ona aslında ufak bir açıklamayapmak gereğini hissetmiştim ama,

“Kırk sene önce burada çekilmiş bir resmim var, onunla bu yeni resmi karşılaştıracam, bakalım zaman benden neleri alıp götürmüş!” diye medim.

Hademe resmimi çekti. Kendisine teşekkür ettim. O farkına varmadı ama ben gençliğimi orada bırakarak, Dede Efendi Sokak’ta yer alan okulun kapısından çıkıp, Şehzadebaşı Caddesi’ne doğru yürümeye başladım. İçimde, sanki lise yıllarında olduğu gibi ders bitmiş ve okuldan ayrılmışım da eve doğru gidiyormuşum gibi bir his dolanmaya başlamıştı.

NEFS-İ İSTANBUL Kitabımdan küçük bir alıntıdır.

Mustafa Yoker

1952 yılında İstanbul Fatih’te doğdu. Çocukluk yılları Fener ve Balat’ta geçti. İlkokul, ortaokul, lise ve Üniversitedâhil tüm tahsil hayatı boyunca hep Tarihi Yarımada daki yani Suriçi’ndeki okullara gitti. Yirmi dört yaşında İsviçre’ye yerleşti. 1986 yılında kendi Basın ve Reklam Ajansı, Yoker Presse und Werbe-Agentur’u kurarak, gazeteciliğe başladı. IFC (Internationale Federation of Journalist) ve SJU (Schweizerische Journalisten Union) basıncartı sahibi olarak, İsviçre ve Türk basınında haberler yazdı. 1986-94 yılları arasında Milliyet Gazetesi’nin İsviçre temsilciliğini de yapan Mustafa Yoker, 1988 yılında Avrupa Türk Gazeteciler Cemiyetinin Jüri Özel Ödülünü aldı. Yayınlanan kitapları:

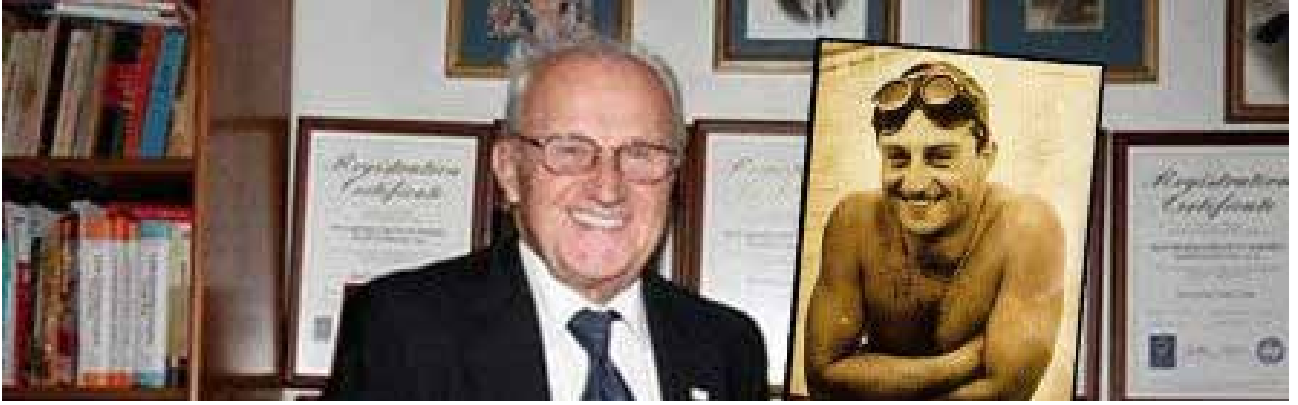
2011 ‘Muhabir 12 Eylül Kuşları’,

2012 ‘Kalimera Fener Şalom Balat’

2014 ‘Nefs-i İstanbul’

2016 ‘Parev Kumkapı Kalimera Samatya’,

2020 ‘Eugeniu’ dan Eminönü’ne Suriçi’nde Kayıp Zamanlar

1947-1948 dönem mezunumuz geçmiş dönem divan kurulu üyesi vefalı Doğan Şahin 11.01.2022 tarihinde vefat etmiştir.

DOĞANŞAHİN'İ

KAYBETTİK

Büyükadalı, deniz tutkunu bir sporcu olan, iş adamı sevgili Doğan Şahin'i kaybettik. Ruhü şad olsun. Adalar Müzesi'nin sayfasında kendisi şöyle tanıtılıyor; ""Vapurunuz Heybeliada veya Büyükada civarına geldiğinde sizi jet ski'ye binmiş ak saçlı bir delikanlı karşılar. 80 yaşındaki tanınmış iş adamı Doğan Şahin, yaz ya da kış ayırmaksızın vapurunuzun çevresinde hızla tur atar, tehlikeli gösteriler yapar, jet ski'yi denize daldırıp, aniden yukarı fırlatır ve alkışlanır. Limanlar, suyolları, boru hatları inşa etmiş bir mühendis, eşinin aile şirketi Hacı Bekir'i yönetmiş bir iş adamıdır. Ama hepsinden önce deniz tutkunu bir sporcudur. Doğan Şahin, 1950 yılında yüzerek beş saate Büyükada turu attığında 19 yaşındaydı. 1952'de Anadolu Kavağı'ndan denize girip, tüm Boğaziçi'ni boyuna kulaçladı, 4 saat 13 dakikada Kız Kulesi'ne ulaştı ve oradan da Büyükada'ya kadar yüzmeye devam etti. Büyükada'ya ulaştığında yüzmeye başlayalı 13 saat olmuştu. Artık yurtdışındaki maratonlara katılmak, özellikle Manş Denizi'ni yüzerek geçmek istiyordu. Arkadaşları palavra attığını düşünüyorlardı ama o Cumhurbaşkanı Celal Bayar'dan yurtdışında yüzme izni almak için Dolmabahçe'den bir bayrakla denize girdi, 8 saat 15 dakikada Florya'ya ulaştı. Bayrağı Florya Deniz Köşkü'nde kalan Celal Bayar'a verdi ve izni kopardı. Avrupa'da Sen Nehri dâhil pek çok nehirdeki yüzme maratonlarına katıldı, Nil Nehri'nde 10 saat yüzdü. Akdeniz'deki pek çok yüzme maratonuna katıldı ve iyi dereceler aldı. 1961'de de amacına ulaştı: Tam 14 saat 21 dakikada Fransa'dan İngiltere'ye yüzerek Manş Denizi geçti. Bu Manş Denizi'ni geçen Türk yüzücüler arasındaki en iyi dereceydi. Son uzun mesafe yüzüşünü 1987 yılında Sarayburnu-Kınalıada arasında yaptığında 56 yaşındaydı. By-pass ameliyatından bu yana 16 yıldır jet ski'yle yüzüyor."

1931 Yüzme maratoncusu 1952'de Anadolukavağı-Büyükada arasını 13 saatte yüzdü. 1961'de 14 saat 21 dakikada Manş Denizi'ni geçti.

OKTAY DURAN'I KAYBETTİK

Geçmiş dönem Vefa Lisesi Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu üyesi, mezunumuz Atatürkçü ve çağdaş kimliği ile tanınan Oktay Duran 79 yaşında 15.01.2022 tarihinde vefat etmiştir.

Türkiye'de matbaacılık sektörüne 60 yıldan fazla hizmet veren ,yayıcılık duayeni Dr.Oktay Duran Cem Ofset Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi AŞ.'nin kurucusudur.

1999 yılında yapımına önyak olduğu Dr Oktay Duran Matbaa Meslek Lisesi' ni Millî Eğitim Bakanlığı' na hibe etmiştir.

Vefa Lisesi Okul Aile Birliğinin Olağan Genel kurul toplantısı 21.10.2021 saat 11.00' de Okulumuzun içinde bulunan Mimar Sinan eseri olan Şehzade Mehmet külliyesinin bir bölümü olan tabhanenin develik kısmında ilk defa kullanıldı. Gelecekte yapının kültür merkezi olarak kullanılacaktır
Okul Aile Birliği Başkanı Nazmiye Kara' ya Vefalar Derneği Başkanı İsmail Hakkı Balıç tarafından çalışmalarından dolayı teşekkür plaketi takdim edildi.

VEFA LİSESİ EĞİTİM VAKFI OLAGAN GENEL KURUL SONUÇLARI

Vefa Lisesi Eğitim Vakfı 18.12.2021 cumartesi günü Vefa Lisesi Konferans salonunda yaptığı Genel Kurulda yeni seçilen kurullar ve görevleri aşağıdadır. Yeni seçilen Yönetim Kurullarına başarılar diliyoruz.

YÖNETİM KURULU

Başkan	: Yusuf Kenan ÖZTİRYAKI
Başkan Yardımcısı	: Serdar KESKİN
Genel Sekreter	: Levent ÜZÜN
Sayman	: İsmail Hakkı BALIÇ
Veznedar	: Müslüm KARAMAN
Üye	: Refik GÖKBAY
Üye	: Sakin ÖNER
Üye	: Sezai GÜVENSOY
Üye	: Kerem GANIÇ